

Є звірі: сонця блиск їх зносить зір

Франческо Петрарка

Є звірі: сонця блиск їх зносить зір,
І звірі є, що світла дар багатий
Для них засильний, щоб його прийняти,-
Підходить вечір їм і тіней мир.

Є також інші: їх жене в простір
Назустріч сяєву порив крилатий,
Хоч згубну міць його їм дано знати.
Подібний я до них, я — бідний звір.

Моеї пані світла не знесу я
І чую, що шукатиму я все
Похмурих місць і пізньої доби.

Сліз очі повняться, і біль їх жалить;
І все ж іду я на наказ судьби
До сонця, що мене — я знаю — спалить.